

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **Z. K.**, bytem Z.-S., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení se sídlem v Praze 5**, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ Praha**), v řízení o žalobě ze dne 19.4.2012 proti rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2012 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2012 č.j. X se **z r u š u j e** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. **Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou se žalobkyně domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2012 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.11.2011 č.j. X*, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 20.10.2011 není invalidní, jelikož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20%.

V *rozhodnutí ze dne 21.2.2012 o zamítnutí námitek žalobkyně* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že bylo zjištěno novým posudkem o invaliditě ze dne 31.1.2012, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti a rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., odd. C, položce 4a) přílohy

k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v procentním rozmezí 10-20%; tomuto zařazení odpovídá Crohnova nemoc. Jedná se o uspokojivě stabilizované střevní onemocnění s občasnými průjmy a vzhledem ke klinickému nálezu byla zvolena horní hranice daného rozpětí, tj. 20%, přičemž tato procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím doručeným jí 24.2.2012, neboť dle jejího názoru zdravotní stav, který popsala, odpovídá invaliditě a byl chybně posouzen, protože není v žádném případě ve stabilizovaném stavu; závěrem navrhla, aby soud po provedeném řízení napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované a rovněž jí byly žalovanou uhrazeny náklady řízení, které ale nespecifikovala. (*K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 8.11.2011.*)

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání této OSSZ a posudku o invaliditě ze dne 20.10.2011* vyplývá, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., odd. C, položce 4a) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Ze založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 31.1.2012 vypracovaného ČSSZ-pracoviště Plzeň*, vyplývá, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, protože k datu vydaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IX. (poznámka soudu: jedná se o písařskou chybu vzhledem k tomu, že kapitola IX se týká postižení srdce a oběhové soustavy, kdežto kapitola XI. se týká postižení trávicí soustavy), odd. C, položce 4a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% a ta ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 5.5.2012 mimo jiné navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění; rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu.

Z dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 21.2.2012 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 24.2.2012.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal

soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 26.6.2012, jemuž byla přítomna i žalobkyně, za účasti odborného lékaře z oboru interního lékařství. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku invalidity komise stanovila k 21.2.2012*, neboť lze s největší pravděpodobností konstatovat, že objektivizované ulcerace na sliznici střevního traktu dle vyšetření ze dne 7.5.2012 mohly být přítomny, když v mezidobí od 14.10.2011 nebylo provedeno žádné další endoskopické vyšetření. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení (Crohnova nemoc, postižení terminálního ilea, stenóza terminálního ilea s ulceracemi) uvedené v *kap. XI., odd. C, položce 4b) přílohy vyhlášky*, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 citované vyhlášky nebyla změněna. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 21.2.2012*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Ústního jednání konaného u zdejšího soudu dne 18.7.2012 se žalobkyně zúčastnila, setrvala na podané žalobě i po seznámení s obsahem výsledků přípravy soudu k jednání a závěrem navrhl, aby bylo její žalobě vyhověno a nepožadovala žádné náklady. Přítomný zástupce žalované s ohledem na závěr posudku PK MPSV ponechal rozhodnutí zcela na úvaze soudu.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity s ohledem na popsany zdravotní stav. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 26.6.2012 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 21.2.2012*, proto je ***žaloba podaná důvodně***, a ***soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 21.2.2012 rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně***, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně k 21.2.2012 odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 35%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní od 21.2.2012, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 12/2012 ze dne 18.7.2012, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobkyně již v řízení o námitkách. (*Nárok na výplatu invalidního důchodu je podmíněn i získáním potřebné doby pojištění.*)

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 18.července 2012

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně